

Formanden: Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort berigtigende Bemærkning.

Müller: Jeg skal naturligtvis ikke gaa ind paa noget enkelt Foredrag, eller paa at imødegaae, hvad der er yttret, men jeg vil kun tillade mig en Bemærkning ligeoverfor det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds (S. S. Christensen). Det Uheldigste, han kunde sammenligne Dødsstraffen med, er Krigen. Det ærede Medlem maa erindre, at, saalænge Tjenden staaer aabent ligeoverfor mig, søger jeg at gjøre ham al den Skade, jeg kan; men, saasnart han ligger afvæbnet for min Fod, er han mig hellig. Deri ligger Forskjellen. Maatte jeg gjøre endnu en Bemærkning. Da jeg talte om, at Domstolene kunde dømme feil, at Beviserne kunde svigte, saa at muligt den Anklagede ikke havde begaaet den Forbrydelse, han var anklaget for, glemte jeg at anføre, at jeg støttede denne Formening paa Forordningen af 8de September 1841, ifølge hvilken, saavidt jeg forstaaer den, egen Tilstaaelse ikke behøves. Maaftæe det andetsteds er foreskrevet, at den udfordres; men jeg troer, at efter denne Forordning behøves egen Tilstaaelse ikke. Vel er der i § 7 sagt, at i Tilfælde, hvor der var idømt Livsstraf, og hvor det fuldgjeldige Beviis synes at mangle, er Højesteret bespøiet til at idømme livsvarig Strafarbejde; men en Bespøielse er i hvert Fald ikke nogen Forpligtelse.

Fallesen: Naar jeg, mine Herrer, anmoder om nogle faa Dieblæk at lægge Beslag paa Thingets Opmærksomhed, er det i den Forventning, at det maa findes naturligt, at jeg, som en af Forslagsstillerne om Dødsstraffens Afstæffelse, vil søge at imødegaae enkelte Udtalelser, der ere faldne i modsat Retning her i Salen. Det maa tillige være mig tilladt at forudsætte, at, saa enig jeg er med de Herrer, der mene, at man ikke maa røre ved Enkeltheder i det foreliggende Lovudkast, men tvertimod føle sig forvisset om, at disse Enkeltheder ved Regeringens Foranstaltning have været underkastede en nøie Prøvelse, ligesaa meget maa jeg fastholde, at de almindelige Principer i Lovudkastet, hvortil jeg ogsaa regner Spørgs-

maalet om Dødsstraffens Afstæffelse, med Retten finde deres Behandling her. Jeg kan ikke dele det fra flere Sider yttrede Duffe om, at denne Sag rei hurtigt maa gaae igjennem Thinget. I alle Lande, hvor disse Spørgsmaal ere komne for, have de været underkastede de meest dybtgaaende Undersøgelser, og man har ikke stændt sig med at komme over disse Spørgsmaal. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), naar han yttrede, at i denne Sag laa Folkets Puls i Regeringens Haand, men det forekommer mig tvertimod, at denne Puls snarere maa søges her i Forsamlingen, og at det er her, at man maa lægge Mærke til dens Slag. Det forekommer mig i det Hele, at det vilde være helbigere, ogsaa for Udenforstaaende, at det ikke har været os saa overordentlig let at komme til en Afgjørelse af disse Spørgsmaal, men at tvertimod Enhver efter ringe Evne har søgt at underkaste disse Spørgsmaal en saavidt mulig alsidig og omhyggelig Overveielse.

Den Udtalelse, jeg nærmest skal holde mig til, er den, som i Slutningen af forrige Møde blev fremsat af min ærede Ven for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Liebe). Det ærede Medlem er i Besiddelse af saamegen Veltalenshed og fremsætter sine Anstuelser i en saa smuk Form, at det ikke kan være Andet, end at hans Yttringer have gjort et vist Indtryk paa dette Thing, og for Den, der maa erkjende at være ham saa langt underlegen i de nævnte Egenskaber, forsøger det Bansteligheden ved at imødegaae ham; men jeg kan, efter min Opfattelse af Sagen, ikke forsvare ikke at gjøre et Forsøg derpaa. Det ærede Medlem søgte i Begyndelsen af sit Foredrag at hævde Dødsstraffens Nødvendighed og støttede sig tildeels i saa Henseende til den samme Retslære, hvis Navn oftere har været nævnt under denne Sags Behandling. Jeg maa ligeoverfor det ærede Medlem fastholde, at den sidste Anstuelse, hvortil efter lang Overveielse den nævnte Retslære er kommen, og som foreligger i hans for lang Tid siden udkomne Retsphilosophi, er den, at Dødsstraffen strider imod den absolute Nødvendighed. Det er hans bestemte Anstuelse paa Nødvendighedens Omraade. Den samme Retslære, der ikke alene er saa bekendt for sin